

bighed, at dette ikke har faaet noget Udtryk i selve Loven, hvad det jo ikke har, formodentlig har været en medvirkende Grund til, at dette som bekendt aldeles ikke er blevet gennemført i Pragis. Man har i andre Straffelove, f. Ex. den norske, en Bestemmelse om, at en saadan Regel skal følges, men hvor den ikke staar, vil man ikke lettelig føle sig bunden dertil. Under alle Omstændigheder ses det let, i hvilken overordentlig Grad det er forskjelligt fra det, som den ærede Ordfører sagde. Hvis man sagde den saa, at man skulde vælge Raaringsstedet, medmindre Omstændighederne gjøre det tilraadeligt i det enkelte Tilfælde at vælge et andet Sted, vare de to Ting ikke saa forstrækkelig langt fra hinanden, saa kunde jeg vel ikke underskrive den Sætning, thi hvis man i Straffeloven havde Gjennem til at vælge det, der stod først i saadanne Tilfælde, var det ved Slutninger fra et gennemført System i Straffeloven, men en saadan Paastand har aldeles ingen Gjennem her med Hensyn til Valgloven, og specielt ikke paa dette Sted i den. Der er ikke Noget i Ordene, der taler derfor, og der er heller ikke Noget i de Grunde, som ere blevne anførte for Affattelsen af det paagældende Sted i Valgloven, der kunde give den Mening Støtte. Den ærede Ordfører bemærkede blot, at han havde særlig Grund til at tro, at det var S. A. Hansens Mening. Naar, hvis det skulde have været S. A. Hansens Mening, vilde det jo ikke have været aldeles afgjørende, om end S. A. Hansen var Ordfører. Det maa imidlertid være private Grunde, den ærede Ordfører har til at tro det, thi jeg har ialtfald ikke i Forhandlingerne kunnet finde Noget, der støttede denne Opfattelse. Jeg har ikke kunnet finde Andet i Forhandlingerne end dette. Der stod i Udkastet: „Valgstederne føres, saavidt muligt, alle i Nærheden af Valgstedet“. Nu bemærkede man for det Første heril, at det var bedre at ombytte Ordet „Valgstedet“ med „Raaringsstedet“, og det blev vedtaget. Men dernæst bemærkede Ordføreren S. A. Hansen, Sp. 8624: „I § 40 hedder det i 4de Linie, at Valgstederne føres, saavidt muligt, alle i Nærheden af Valgstedet, men det kan paa flere Steder være muligt at føre dem paa selve Valgstedet, saaledes at man ikke engang behøver at sjerne dem fra dette“. Og derfor foreslaar han at ombytte „i Nærheden af Valgstedet“ med „paa Raaringsstedet eller i Nærheden af dette“. Det er dog tydeligt af disse Ord, at han aldeles ikke har gjort sig til Talsmand for den Anskuelse, at Valgstederne absolut skulle føres paa Raaringsstedet, forsaavidt det ikke var fysisk umuligt, og kun naar det var fysisk umuligt, maatte de flyttes til et andet Sted. Det gælder jo i det Hele taget, at, naar man kan blive paa Stedet, flytter man naturligvis ikke, naar man ikke har en Grund dertil. Det gælder i dette som i alle andre Forhold, og derfor, hvis man kan indrette sig paa Raaringsstedet paa en

ordentlig og tilstrækkelig god Maade, bliver man der. Her har man imidlertid ment at have fundet meget store Ulemper ved at være paa Raaringsstedet, og man har som Følge deraf ment, at det var rigtigt og forsvarligt at flytte hen i Nærheden og usforvarligt at gjøre Andet. Hermed skal jeg forlade dette Punkt, som det i Sandhed er mærkeligt, at der overhovedet taget har kunnet være Tale om at gjøre til Gjenstand for Indsigelse mod Valget. — Naar der er gjort en Bemærkning om, at det skulde være urigtigt, hvad jeg havde sagt om, at Protesten var fremkommen under Valget, maa jeg bemærke, at jeg her har holdt mig til selve Valgbogen. Om der paa et tidligere Stadium er fremsat mundtlige Ytringer til Valgformanden, kan jeg ikke have nogen Mening om, men den er bleven fremlagt, da Raaringen var forbi, og jeg maatte maasse benytte denne Leilighed til at sige, at det er en høist ubillig Maade, hvorpaa man har søgt at mistænkeliggjøre Valgdirektøren og Valgbestyrrelsens Fjælle af Valgprotokollen. Der blev fremlagt en skriftlig Klage fra 4 Mænd, B. Bjørnbaek, Dam, N. Rasmussen og G. Berner, og der blev ganske vist tilføjet Protokollen derom: „Underskriverne erklærede tilmed, at de alene ønskede deres Protest opfattet som en Anmodning til Byraadet om ved fremtidig mødende Tilfælde at tage Hensigtsmæssigheden af den nu foretagne Foranstaltning under fornyet Overveelse.“ Nu har senere Bjørnbaek udtalt, at han har ikke sagt noget Saadant, og Valgdirektøren har, da han var i Forhør, sagt saaledes, — at han tilkjendegav Underskriverne, at der ikke kunde foretages Forandringer — Nogle antog, det vilde tage mindst en Dagstid. Da Komparenten paa Valgbestyrrelsens Vegne udtalte dette for dem af Underskriverne af Protesten, der stode ham nærmest, blev Rigtigheden deraf formentlig erkjendt; det blev ialtfald ikke modsagt, og en af dem svarede udtrykkelig, forekommer det Komparenten, at han godt indsaa, „at en Forandring ikke var mulig for denne Gang, men at det nærmest var for fremtidige Tilfældes Skyld, at Protesten var indgiven. At B. Bjørnbaek og N. Rasmussen ikke have udtalt deres Mening om Muligheden af en Forandring, skal Komparenten slet ikke modsige.“ Det forekommer mig, at der dog i Rigtigheden ikke er Noget, der kan berettigede Ordføreren til at betegne det som en falsk Protokollitilsærsel, naar en af dem har sagt, at de nærmest vilde have det taget i Betragtning ved fremtidige Tilfælde, og de andre ikke modsagde det. — Jeg skal dernæst tillade mig blot et Par Ord angaaende den giene Frist af de 10 Minuter. Det er jo Noget, jeg ikke i denne Sal behøver at dvale udsyrlig ved, idet det vistnok paa alle Sider maa indrømmes, at enten der her er begaaet en Feil eller ikke, har ialtfald denne Feil været uden Betydning for Valget. Selv det ærede Medlem for Odense Amts 6te